

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی (USCIRF) یک نهاد مستقل و مورد حمایت هر دو حزب در دولت ایالات متحده آمریکا می باشد که طی قانون بین المللی آزادی مذهبی (IRFA) در سال 1998 ایجاد گردیده است. این نهاد (USCIRF) با استفاده از معیار های بین المللی تخلفات در امور آزادی مذهبی و یا عقیدتی در خارج از کشور را نظارت میکند و سیاست های پیشنهادی را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه، و کنگره عرضه می دارد. نهاد (USCIRF) یک نهاد مستقل و مجزا از وزارت امور خارجه ایالات متحده است. گزارش سالانه 2017 شرح سر انجام کار یک ساله این نهاد توسط اعضای هیئت و ماموران مسلکی هست که بد رفتاری ها و خشونت ها را در منطقه مستند میکند و سیاست های مستقل پیشنهادی را به دولت ایالات متحده آمریکا ارائه میدهد. گزارش سالانه 2017 دوره ۲ را تحت پوشش قرار میدهد که شروع آن 2016 و ختم آن فوریه 2017 هست، هرچند، در بعضی موارد این گزارش رویداد های مهم و قابل توجهی را همچنان یاد آوری میکند که بعد از این دوره یاد شده رخ داده اند. برای معلومات بیشتر در مورد (USCIRF)، [وبسایت](#) را اینجا ببینید، و یا با (USCIRF) به طور مستقیم به شماره 202-786-0677 تماس بگیرید.

افغانستان

یافته های مهم و کلیدی: با وجود تلاش های بین المللی به رهبری ایالات متحده آمریکا برای از بین بردن طالبان افغانی و گروه های دیگر تندرو، به شمول دولت اسلامی عراق و شام (داعش) و القاعده ثبات و امنیت سراسری افغانستان در طول سال گذشته به دلایل ظهور دوباره طالبان افغانی و فعالیت های روز افزون سایر گروه های تند رو، بشمول دولت اسلامی عراق و شام (داعش) و القاعده، به طور چشمگیر بدتر شده است. ایدئولوژی خشونت آمیز و حملات این گروه ها همه افغان ها را می هراساند، و خصوصاً مسلمانان شیعه مذهب، هندو ها، اقلیت سیک ها و همچنان جمعیت قلیل مسیحیان، و بهاییان افغان همانطور آسیب پذیر اند. در سال 2016، با حمایت بین المللی، دولت افغانستان بعضی پیشرفت های را، در امور دور نگه داشتن طالبان از محلاتی که در سالهای قبل در آن نفوذ داشتند، از خود نشان داده است. اما، به دلیل نا امنی های سیاسی در درون دولت، نیرو های پولیس، اردو و نیرو های امنیتی از هم پاشیده، فساد، و اقتصاد ضعیف، حکومت افغانستان نتوانسته است تا امنیت شهروندان را از حملات بگیرد. بر علاوه، قانون اساسی کشور و سایر قوانین متضاد با معیار های بین المللی است، مخصوصاً در ارتباط به آزادی عقیده و مذهب. بنابر این نگرانی ها، و با در نظر داشت اینکه دولت افغانستان چالش های زیادی در مبارزه با گروه طالبان و دیگر گروه های تندرو دارد، در سال 2017 USCIRF افغانستان را در ردیف نظارت دوم خود (Tier 2) قرار داده است، در جایی که از سال 2006 به اینسو قرار داشته است. در سال 2017، USCIRF همچنان طالبان را به عنوان "نهاد مورد نگرانی" قلمداد نموده است و میبندارد که این گروه آزادی مذهبی را نقض میکنند و این مورد در قانون بین المللی آزادی مذهبی سال 1998 (IRFA) در سال 2016 مندرج شده است.

پیشنهادات برای دولت ایالات متحده آمریکا

- قلمداد گروه طالبان به عنوان "نهاد مورد نگرانی" طی قانون بین المللی آزادی مذهبی (IRFA) در سال 2016

- یاد آوری دولت ایالات متحده و آمریکا مستقیماً به رئیس‌جمهور افغانستان و رئیس‌اجرایه افغانستان در مورد اهمیت آزادی مذهب،
- تشویق مقامات دولتی افغانستان از اینکه باید بطور واضح حقوق مدنی و فضای مدنی امن را برای گفت‌وگو همه مذاهب در جامعه افغانستان ایجاد کنند.
- از حکومت افغانستان خواسته شود تا برای اصلاح قانون اساسی و سازگاری قوانین کشور با معیار های بین‌المللی آزادی مذهب، عقیده و آزادی بیان بکوشد. این موضوع باید شامل لغو قانون رسانه های سال 2004 شود که نوشته های غیر اسلامی را ممنوع ساخته بودند و همچنان لغو قانون سال 2007 که آیین بهایی را در افغانستان مرتد شناختند و گرویدن به آن آیین را کفرآمیز خواندند.
- از ادغام موضوعات مربوط به آزادی مذهب در افغانستان در استراتژی های امور خارجه و وزارت دفاع ایالات متحده و آمریکا اطمینان بدهد. همچنان دفتر بین‌سازمانی دولت ایالات متحده و آمریکا، که بین سال های 2013 و 2015 فعالیت داشته است و مامور در مسایل آزادی مذهبی در افغانستان بوده است، را دوباره احیا نماید تا با تندرستی مذهبی، حملات بالای اقلیت های مذهبی، و خشونت های سنی-شیعه مبارزه نماید.
- شامل سازی و ایجاد یک گروه کاری مسلکی خاص در مورد آزادی مذهبی در گفتگو های استراتژیکی بین ایالات متحده و آمریکا و افغانستان
- تشویق نمودن دولت افغانستان که با نهادهای مذهبی رسمی و نیمه رسمی، از ابتکار گفتگوی ادیان حمایت نماید که ابتکار مذکور بتواند هم در گفتگوی درون اسلامی و همچنان در گفتگو های در مورد تعامل با ادیان مختلف، تمرکز داشته باشد و به پیش برود. و اینکه،
- اطمینان بدهد تا نگرانی های حقوق بشر، به شمول آزادی عقیده و مذهب در پروسه و مصالحه دولت افغانستان با مخالفان مسلح ادغام گردد و این که هر دو جناح دولت افغانستان و طالبان باید با هر نوع توافق صلح باید تعهد نمایند که به حمایت از اعلامیه جهانی حقوق بشر می پردازند.

تاریخچه

جمعیت افغانستان در حدود 33.3 میلیون نفر می‌رسد. به‌طور تخمینی 84 الی 89 درصد نفوس افغانستان را مسلمانان سنی مذهب و 10 الی 15 درصد را مسلمانان شیعه مذهب تشکیل می‌دهند. تقریباً 0.3 درصد دیگر هم پیروان مذاهب دیگر اند که می‌توان از جمله از جمعیت کوچک سیک‌ها، هندو‌ها، مسیحیان، و سایر ادیان یاد آور شد. گرچه نفوس کشور از لحاظ مذهبی همگن است، اما از لحاظ قومیت متنوع است. نظر به آماري که دولت ایالات متحده و آمریکا در دست دارد، جمعیت

پشتون ها به 42 درصد می رسد، تاجیک ها 27 درصد، هزاره ها 9 درصد، ازبیک ها 9 درصد و ترکمن ها 3 درصد، بلوچ ها 2 درصد، و 8 درصد دیگر هم گروه های قومی دیگر می باشند.

در متن قانون اساسی افغانستان آمده است که اسلام دین رسمی کشور است و هیچ گونه قوانین در افغانستان نمی تواند خلاف اعتقادات اسلامی باشد. قانون اساسی افغانستان در محفوظ نگه داشتن حقوق افراد در امور آزادی مذهب و یا عقیده، قسمی که در قانون بین المللی حقوق بشر تضمین شده است، ناکام بوده است. تنها غیر مسلمانان میتوانند "آزادانه رسوم مذهبی خود را در چوکات قانون تجلیل کنند." برای مسلمانان هیچ نوع قانونی برای حفظ آزادی مذهب و عقیده وجود ندارد. علاوه بر این، قانون جزا در کشور به محاکم اجازه میدهد تا به مکتب شریعت فقه حنفی و قوانین "حدود" (که در مورد جرایم بر ضد خداوند است) سر فرود آورند و این قوانینی است که نه در قانون جزا از آن یاد شده است و نه واضح در قانون اساسی، مثلاً، کفرگویی، ارتداد، و موضوع تغییر مذهب. در چنین نظام، این عبارت در حکومت افغانستان و بین روحانیون چنان تعبیر شده است که آزادی بیان و مذهب را محدود کرده است. قانون جزا به محاکم اجازه می دهد تا به آن عده از قوانینی که در قانون اساسی و قانون جزا به صورت واضح گنجانیده نشده اند، مانند ترک مذهب و عقیده و تغییر مذهب و عقیده، به شریعت فقه حنفی تمکین نمایند که نشان داده است متهمین بنا بر چنین اتهامات به جزا های سنگین و حتی مرگ محکوم می گردند. در 2016 گزارش های حاکی بوده اند که حملات جسمانی، حبس، بازداشت، و توقیف به خاطر کفرگویی و ارتداد صورت گرفته است. اما، نظر به وزارت خارجه ایالات متحده، تنها یک فرد به جم کفرگویی از سال 2013 به اینسو به حبس 20 ساله به سر میبرد.

در قانون اساسی افغانستان همچنان آمده است که مسلمانان شیعه مذهب میتوانند از اصول مذهبی مکتب شیعه برای موضوعات شخصی شان استفاده کنند اما این مورد برای غیر مسلمانان صدق نمیکند. قانون رسانه ها در سال 2004 نوشتن متونی، که غیر اسلامی پنداشته میشدند، را ممنوع اعلان کرد که باعث میشود ژورنالیستان و دیگران بازداشت و زندانی شوند. همچنان، از سال 2007 ریاست عمومی فتوا و شریعت افغانستان فقه بهاییان را مرتد و کفرآمیز خوانده است که به آنها به دیده کافر و مرتد دیده میشود.

رهبران مذهبی و سیستم قضایی که دولت آن ها را حمایت می کند، صلاحیت داده شده اند تا به طور خود سرانه اصول و مبانی اسلام و شریعت را تعبیر نمایند و آنها را بالای شهروندان تحمیل نمایند که در بعضی موارد به تعبیرات اجحاف آمیز و سوء استفاده آمیز از مذهب منجر می گردد.

تعداد زیاد افغان ها از هر مذهب و قوم از خانه های شان بیجا شده اند و ضرورت به کمک های بشردوستانه دارند. در ماه جون 2016، [سازمان ملل متحد در امور مهاجرین](#) گزارشی ارائه نمود که بیشتر 2.7 میلیون مهاجر افغان خارج از کشور زندگی میکنند، و در حدود 1.2 میلیون تن در داخل افغانستان از منازل شان بیجا شده اند. در 2016، دولت افغانستان گزارش داد که اضافه تر از 550000 تن به دلیل بی امنیتی و جنگ در داخل کشور بیجا شده اند. بر علاوه، علرغم بی امنیتی در کشور، سازمان ملل متحد گزارش داد که در سال 2016، به تعداد 1.5 میلیون تن افغانها که در سال های قبل از کشور فرار نموده بودند، مخصوصاً به پاکستان و ایران و اروپا دوباره به وطن بازگشته اند. تعداد زیاد این برگشته گان به طور اجبار اخراج شده بودند که پناهندگان راجستر شده هم شامل آنها بودند.

شرایط آزادی مذهبی 2016-2017

شرایط برای مسلمان شیعه مذهب: در جریان سال گذشته، مسلمانان شیعه مذهب، مخصوصاً ملیت هزاره ها هدف چندین حمله های خشونت آمیز و همچنان اختتام قرار گرفتند که در اکثر مواقع باعث هلاکت آنها نیز شده است. این حملات به صورت عموم توسط گروه های صورت گرفته است که ایالات متحده آنها را گروه های تروریستی میخواند که شامل طالبان و داعش میشود. نظر به گزارشات، بین ماه های جولای و نومبر 2016، اضافه تر از 500 تن از شیعه ها یا زخمی شدند و یا هم کشته شدند. نظر به گفته آنها، دولت در این راستا ناکام بوده است و نتوانسته است امنیت کافی را در این محلات شیعه نشین تامین نماید.

فرض مثال، در جون 2016، در ولایت سر پل، طالبان 17 تن هزاره های شیعه مذهب را اختتام نمودند، و نظر به گزارشات وقتی رهبران آنها پول هنگفت باج را پرداختند، آنها را گردیدند. به اصطلاح بعد از این که دولت افغانستان یک رهبر محلی طالبان را بازداشت نموده بود، چند روز بعد طالبان برای انتقام جویی این تعداد هزاره ها را به زور با خود برده بودند. در ماه جولای دو تن از افراد داعش که حمله کنندگان انتحاری بودند، یک مظاهره صلح آمیز هزاره های شیعه مذهب را در کابل مورد هدف قرار دادند که باعث کشته شدن 80 تن و زخم برداشتن بیشتر از 400 تن شد. تظاهرات این اجتماع هزاره ها به دلیل پروژه برق بود که از راه بامیان بگذرد، یکی از ولایت های مرکزی که در آن اکثراً هزاره ها بود و باش دارند. بین 11 هم و 12 هم اکتوبر، باز هم هزاره ها در روز مراسم ادای عاشورا مورد دو حمله جداگانه هدف قرار گرفتند که داعش مسوولیت آنها بعداً به دوش گرفت. در جریان 11 هم اکتوبر در حمله به زیارت سخی واقع در کارته سخی، حد اقل 19 تن کشته شدند و ده ها تن زخم برداشتند. بروز 12 هم اکتوبر، یک بم در خاجه غولک در ولایت بلخ انفجار نمود که 14 کشته و 30 تن زخمی به جا گذاشت، که اکثر این قربانیان را اطفال تشکیل میداد. همچنان، در ماه اکتوبر، داعش 30 تن را از منطقه شیعه نشین ولایت غور اختتام نموده و بعداً به قتل رسانیدند. در ماه نوامبر، یک حمله کننده انتحاری داعش در کابل حد اقل 32 تن از نمازگذاران را به قتل رسانید و بیشتر از 50 تن را زخمی نمود، که این حمله هم در روزی اتفاق افتاد که شیعه مذهبان مراسم اربعین را تجلیل میکردند.

شرایط برای غیر مسلمانان: اجتماع غیر مسلمانان هنوز هم با تبعیض، آزار و عزیت، و در مواقع با خشونت های اجتماعی مواجه است. گزارش های حاکیست که غیر مسلمانان با تهدید و آزار و عزیت وادار شده اند که به اسلام تغییر مذهب بدهند. بر علاوه، اجتماع غیر مسلمانان گزارش های داشته اند که بی امنیتی و فقدان فرصت های اقتصادی برای آنها سبب شده است تا آنها مجبوراً به خارج مهاجرت نمایند.

در ماه دسمبر 2016، موسسه غیر دولتی شورای ملی هندو ها و سیک ها (NCHS) گزارشی ارائه نمودند که کمتر از 200 خانواده یا در حدود 900 تن از این اجتماع هنوز در افغانستان باقی اند. با وجود اینکه هندو ها و سیک ها اجازه دارند که در اماکن عمومی به رسوم مذهبی شان بپردازند، و با وجود اینکه به امر رئیس جمهور نماینده در مجلس نمایندگان دارند، در سال 2016 NCHS گزارشی داشت که مردم محل بعضی اوقات مراسم سوزانیدن اجساد آنها را متخل میسازند.

احصائیه دقیق و معتبر در مورد نفوس مسیحیان و بهاییان در افغانستان وجود ندارد. اما، نظر به گزارشات مهاجرین در اروپا، بعد از دوباره ظاهر شدن طالبان در صحنه جنگ افغانستان در 2015، نفوس آنها به طور چشمگیر کاهش یافته است. یگانه کلیسای شناخته شده در افغانستان در سفارت ایتالیا فعالیت دارد. به دلیل فتوای سال 2007، بهاییان در افغانستان در خفا به سر میبرند.

حقوق زنان: در مناطق تحت کنترل طالبان، زنان اجازه ندارند کار کنند و یا به تحصیل بپردازند. همچنان آنها اجازه ندارند تا بدون محارم و یا مردی از فامیل از خانه بیرون شوند، و مجبور ساخته شده اند تا چادری بپوشند. در ماه دسامبر 2016، پنج مهاجم، که باور می‌رود از اعضای گروه طالبان بوده باشند، در قریه دور افتاده و تحت کنترل طالبان در لتی ولایت سر پل، یک زن سی ساله را سربریدند و دلیلش آن بود که او بدون یک مرد از فامیل از خانه بیرون برآمده بود. همچنان، به دلیل فقدان داکتران زن، به زن ها اجازه داده نمی‌شود تا مشکلات صحتی آنها برطرف گردد. زنانی که حتی خارج از مناطق تحت کنترل طالبان زندگی میکنند بعضاً مورد هدف این گروه قرار می‌گیرند.

در مناطقی که دولت افغانستان کنترل دارد، به دلیل نورم های اجتماعی که توسط روحانیون مذهبی در محلات وجود دارد، زنان و دختران اغلباً مورد تبعیض، خشونت، آزار و عزیت، ازدواج های اجباری، ممنوعیت از کار و تحصیل، و محدودیت های در مورد پوشیدن لباس، قرار می‌گیرند. در اکثر مواقع زنان و دختران از جرایمی که علیه شان صورت می‌گیرد، گزارش نمی‌دهند. زنان غیر مسلمان گزارش داده اند که مجبور میشوند تا برقه و یا چادری بپوشند.

در ماه مارچ 2016، رئیس جمهور اشرف غنی امر نمود تا یک کمیته تحقیقی برای دوسیه قتل فرخنده تشکیل شود. البته 40 تن زنان در جوامع مدنی و موسسات حقوق زنان بر ضد تصمیم محکمه عالی افغانستان تظاهرات نمودند چون محاکم پایبندتر قرار بود از جزای 13 تن متهمین در قتل فرخنده بکاهد. در ماه مارچ 2015، تعدادی از بز هکاران ظالمانه فرخنده مالکزاده را به قتل رسانیده بودند. وی زن جوان مسلمانی بود که توسط یک روحانی مذهبی به طور اشتباه متهم به سوختاندن قرآن شده بود. کلیپ ویدیویی حادثه که سرخط اخبار جهان شد. اول، در ماه می 2015 تقریباً 50 تن بشمول 19 تن از افسران پولیس در محکمه فراخوانده شده بودند. در آن زمان، از جمله افراد ملکی، 4 تن به مرگ محکوم شدند و 8 تن متهم دیگر هر یک برای 16 سال به زندان روانه شدند و 18 تن دیگر آنان بیگناه ثابت شدند. از جمله افسران پولیس، 11 تن آنان هر کدام برای یک سال زندانی و 8 تن دیگر آنها برائت یافتند. بعداً، حکم اعدام چهار تن در عوض تبدیل شد به 20 سال زندان برای سه تن و 10 سال زندان برای فر چهارم، و از جزای جرم نه تن دیگر به طور چشمگیر کاسته شد.

سیاست ایالات متحده آمریکا:

در آسیای جنوبی افغانستان برای بیش از یک دهه در مرکز توجه ایالات متحده آمریکا قرار گرفته است. دولت ایالات متحده آمریکا کوشش نموده است تا افغانستان را به یک کشور با ثبات تبدیل نموده و با تندروان بجنگد. دولت ایالات متحده آمریکا میانجی حل معضله انتخابات شدیداً رقابتی ریاست جمهوری سال 2014 بود که منجر به ایجاد دولت فعلی شده است. در سال 2015 انتقال قدرت از نیرو های آمریکایی و بین المللی به نیرو های افغان و تغییر اهداف نیرو های آمریکایی و بین المللی از عملیات نظامی به هدف تعلیم و تربیه نیرو های افغان به وقوع پیوست. ایالات متحده آمریکا رهبری دو ماموریت نظامی را در افغانستان به عهده دارد. یک آن ماموریت ایالات متحده و افغان است و دوم ماموریت حمایت قاطع ناتو (NATO). در حدود 10000 نیرو های آمریکایی در افغانستان موجود اند که حد اقل تا سال 2016 به امر رئیس جمهور سابق آمریکا و یا تا آخر دوره ریاست جمهوری اش در افغانستان مستقر خواهند ماند. در ماه جنوری 2017، رئیس جمهور داند ترامپ نظر به گزارشات به رئیس جمهور اشرف غنی گفته است که به حمایت اش از افغانستان ادامه خواهد داد و همچنان در نظر دارد تا تعداد بیشتر عساکر را به افغانستان اعزام کند. علاوه بر او، گروه هماهنگی چهار جانبه (بشمول ایالات متحده آمریکا، پاکستان، چین، و افغانستان) ایجاد گردید تا در یک چارچوکات جدید برای گفتگو های صلح میان دولت افغانستان و طالبان شرایط ایجاد نمایند. اما، در سال 2016 این گروه موفقیت اندکی داشت و به

چالش های سیاسی زیادی دچار شد چون در آن زمان دولت افغانستان پاکستان را در بی کفایتی و ناکامی علیه گروه های متخاصم متهم کرد. یک ملاقات بین طرفین در ماه جولای 2015 اتفاق افتاد ولی تصمیم برای ملاقات ها آینده و تا این زمان تهیه گزارش گرفته نشده است.

در ماه اپریل 2016، وقتی جان کری وزیر خارجه ایالات متحده بود، به کابل سفری داشت و در آنجا برای بار سوم برای کمیسیون دوجانبه امریکا-افغانستان با وزیر خارجه افغانستان –صلاحدین ربانی دیدار کرد. موضوعاتی که رویش بحث شد امنیت و دفاع، دموکراسی و حکومتداری، و توسعه اجتماعی و اقتصادی بود. بر علاوه، زمانی که در کابل به سر میبرد، وزیر خارجه آن زمان –جان کری با رئیس جمهور غنی و رئیس اجرائیه داکتر عبدالله ملاقاتی داشت. در چندین جلسه، سفیر ایالات متحده در آن زمان –ریچارد اولسن، نماینده خاص ایالات متحده در امور افغانستان و پاکستان، به افغانستان سفر هایی داشت و در مورد آن مسایل گفتگو هایی داشت. در چندین ملاقات دوجانبه و چند جانبه با دولت افغانستان، ایالات متحده امریکا از افغانستان خواست تا در امر حفاظت اقلیت های مذهبی و قومی که هدف گروه های تند رو اند، بیشتر مساعی به خرج دهد.

بعید است تا وابستگی افغانستان به کمک های بین المللی در آینده نزدیک تغییر کند. در ماه اکتوبر 2016، بیشتر از 100 کشور در برسل بلجیم جمع شدند تا تعهدات شان را در چارچوکات مسوولیت پذیری متقابل توکیو، که در سال 2012 تأسیس شده بود، تجدید کنند. کشور های بین المللی تعهد نمودند که به افغانستان 15.2 میلیارد دالر تا سال 2020 کمک های بشر دوستانه داشته باشند. ایالات متحده وعده نموده است که به همان اندازه که قرار بود تا آخر 2016 ادامه یابد، به کمک های ملکی اش ادامه خواهد داد. در سال مالی 2015، کمک های بشر دوستانه USAID و وزارت خارجه ایالات متحده به افغانستان 182.9 میلیون دالر بوده است.